

TURISTFORENINGEN OG MODERN TIMES

Om DNT, multi-seksualisering og universell-digitaliseringen. Og hvor ble det av biene?

Dag Jørgen Høgetveit, august 2019

En skjev utvikling observeres tiltagende i turisthyttearkitekturen; men ikke bare der. DNT leverer nå regnbuelue med teksten "helt ekte", samt har inngått samarbeid med teknologiselskapet ATEA hvis adm.dir. Michael Jacobs (stadig i flg. Fjell og Vidde 2/-19) "-... ser store muligheter for å være med å digitalisere friluftstilbudet i Norge".

HOMO-LUA

Dag Terje Klarp Solvang var et par dager gammel i stillingen da vi i Dagsrevyen ble (ettertrykkelig) gjort kjent med generalsekretærens naturstridige legning; ved 'bryllupsbilde' og hjemmebesøk hos Dag Terje og Bent. Journalistens initiativ? Kanskje det; det endrer intet.

"-Da DNT ung foreslo å lage egne regnbueluer, var det lett å heie på det! Regnbuefargene symboliserer felleskap <sic>, kjærlighet og frihet og har i tretti år vært et viktig symbol for rettighetene til homofile, bifile og transpersoner, sier Dag Terje Klarp Solvang, generalsekretær i DNT." (FV 2/-19)

Noen tiår bakover: "... I looked at the flags flying on the various government buildings around the Civic Center. I thought of the American flag with its thirteen stripes and thirteen stars, the colonies breaking away from England to form the United States. I thought of the vertical red, white and blue tricolor from the French Revolution and how both flags owed their beginnings to a riot, a rebellion, or revolution. I thought a gay nation <sic> should have a flag too, to proclaim its own idea of power."

"I had considered all flag-waving and patriotism in general to be a dangerous joke. But that changed in 1976. The American Bicentennial celebration put the focus on the American flag. It was everywhere, from pop art to fine art, from tacky souvenirs to trashy advertising. On every level, it functioned as a message. After the orgy of bunting and hoopla surrounding the Bicentennial, I thought of flags in a new light. I discovered the depth of their power, their transcendent, transformational quality. I thought of the emotional connection they hold. I thought how most flags represented a place. They were primarily nationalistic, territorial, iconic propaganda - all things we questioned in the '70s. Gay people were tribal, individualistic, a global collective that was expressing itself in art and politics. We needed a flag to fly everywhere." "A Rainbow Flag was a conscious choice, natural and necessary. The rainbow came from earliest recorded history as a symbol of hope. In the Book of Genesis, it appeared as proof of a covenant between God and all living creatures, It was also found in ..." (gilbertbaker.com)

Gilbert Bakers perverte Guds-tegn (1.Mos.9,13) er i dag et symbol for en gruppering som "setter sin ære i sin skam" (Fil.3,19); de kaller det 'pride'; assosiert med en ca. 3300 medlemmers forening under nytalenavnet 'Fri', hvilken bl.a. forneker de to kjønn ('kjønns mangfold' inngår i foreningens navn); "en medlemsorganisasjon" for personer "som bryter med normer for kjønn og seksualitet", med formål "et samfunn der alle åpent kan leve ut sin seksuelle orientering". (Pedo- og nekro- utgår antagelig på manglende samtykkekompetanse.) En norm-rivende liten gruppering som aggressivt opptrer som dominerende leverandør av premisser i strid med Skaperens gitt fra the Book of Genesis ("In the beginning God") to Revelation; samt intolerant fremstiller det som givet at farvekluten deres skal heises i offentlige flaggstenger i konkurranse med det korsmerkede, nasjonale autoritetssymbol.

Det førti år gamle homo-flagget skal nå nedfelles i et DNT-merket hodeplagg.

"-Regnbuelua vi nå lager er ment for alle som ønsker å støtte opp om og ta et aktivt standpunkt til verdiene regnbuefargene står for, fremfor alt friheten til å være seg selv," gjengis DNTs generalsekretær.

Kontrasten vil bli maksimal mellom Dag Terje Klarp Solvang med homo-lua og fotograf/DNT-medlem Anders Beer Wilses 1910-bilde av Hanne Bekkevold bærende nasjonalflagget med DNT-logo opp Glittertinden.

STOREBROR I HADLASKARD?

"Å innrømme at vi er avhengige av noe, sitter langt inne for de fleste av oss. Men den ubehagelige sannheten er nok at de langt fleste av oss er blitt mer knyttet til smarttelefonen enn vi liker å tro. Den følger oss over alt, dag og natt. Går vi noe sted uten den, kan vi kjenne oss avkledd og ubeskyttet."

"Digital avrusning er blitt et begrep. Det er det gode grunner til. Internett bidrar til å stimulere hjernens produksjon av signalstoffet dopamin. Vi får be- kreftelse og opplevelse av glede når vi kan konsumere informasjon og underhol- dning etter egen smak og appetitt. Men i det lange løp blir det nødvendigvis ikke så mye glede og trivsel av det. Sommeren kan være en anledning til å kob- le mer av. Mobilen kan ligge når vi skal gå en tur. Vi trenger kanskje ikke å ha den på nattbordet. Vi kan fjerne apper som stadig frister oss til å sjekke skjermen mange ganger i timen. Skal vi tenke dype tanker og føre lange samta- ler, trenger vi å konsentrere oss. Da må vi velge bort det som forstyrrer. Og i vår tid stiller mobilen i så måte i en særklasse." (Behov for stillhet; le- der, Dagen 1. juli)

"Al skabningen sukker," skrev Sigbjørn Obstfelder for over hundre år siden <jf. Rom.8,22>. I dag er det færre og færre som lyer til alt som trær, gras, elver, fugler, snegler, bier og fjell har å si oss, sjøl om kloden sier klarere ifra enn noen gang før om at noe er riv ruskende galt."

"Mange mennesker, de aller fleste, setter verken fjellet eller stillheta høyt. De ser på oss som ferdes i fjellet som noen tullinger. De mener vi er natur- freaker som vender verden ryggen og romantiserer over noe som for alltid er tapt.

Dem om det.

Å reise til fjells, til stillheta der, er ikke å vende verden ryggen. Det er å oppsøke verden, en annen verden, som på mange steder har holdt seg slik den var før mennesker begynte å sette sitt stempel på alt." (Tanker i fjellstillheta; Ove Røsbak i DNTs årbok 2002)

"Det at mennesker har anledning til å legge normaltilværelsen bak seg, og opp- leve noe mer opprinnelig, mer natur og kanskje mer av mennesker rundt seg, er strålende, og selve idégrunlaget for Den Norske Turistforenings tilretteleg- selsesvirksomhet i over 130 år. Men skjønner vi hvordan små endringer i behov og ønsker over tid gir meningsløse konsekvenser, forandrer hytter til hus, flyt- ter normaltilværelsen ut i det rom som skulle beskyttes nettopp mot normaltil- værelsen?" (Daværende DNT-styreleder, Øystein Dahle, i samme årbok (2002))

"-Turene skal fremdeles være analoge, men med digitale grep kan vi gi en enda bedre helhetsopplevelse. Mange blir nostalgiske når de tenker på DNTs hytter, men vi må også følge med i tiden, for eksempel med betalingsløsninger på ube- tjente hytter." Igjen generalsekretær Klarp Solvang; fremdeles FV 2/-19. DNT inngår samarbeid med teknologiselskapet ATEA:

"Tenk om det beste du vet kan bli enda bedre. At du blir varslet når hyttene begynner å bli fulle, får beskjed om dårlig vær og mottar gode tips om alterna- tive turer." Skriver ATEA i noe som ikke er merket annonse, FV 2&3/-19; to tredeler av siden er bilde (i FV nr. 4 speilvendt), og stundom stemmer det at 'et bilde sier mer enn tusen ord'.

-Kommer du hēr? Skulle ikke du vite at her er fullt?

Så; innover vidda pålogget og hodet i mottaksmodus.

I FV nr. 4 finnes ATEAS vri på fjelvetreglene ("Ut på tur og sikker hele veien"); herunder "Strøm er viktig. Husk å ta med nødlader og mobillader - legg dette i en vanntett pose i sekken... Det er få steder med WiFi ute i naturen. Det betyr at du må benytte 3/4G. Sjekk at du har tilstrekkelig med data på abonnementet ditt... I naturen er det godt å nyte stillheten og koble av. Det kan være fint å la mobilen ligge i lomma og være fullt tilstede i øyeblikkene."

I "øyeblikkene"? Enn om 'mobilen' lå avslått "i en vanntett pose i sekken" - og forblø der?

"Brannfakkelen min som kommunikasjonsrådgiver <i Stavanger Turistforening> er at jeg skal vise og fortelle våre medlemmer hvor de kan finne sine øyeblikk og pusterom, uansett hvor enkelt eller komplisert det er."

"Det er jo noe av det skjønneste som finnes, denne ensomheten og stillheten, som er svært sjelden og individuell. Jeg fikk teste den i sommer, i hjemheiene dine. <Henriette Gill skriver (2018) om sin oldefar Johannes Gill, vardebyggeren, læreren, forfatteren og inspektøren.> I min verden er Stranddalen turisthytte synonymt med stillhet, men jeg fant ikke takten til ro da jeg tilbrakte en uke der. Kanskje jeg måtte ha vært der ukevis, eller kanskje overgangen fra hverdagen kom for brått på. Uansett, jeg trengte noen dager og øyeblikk, noen turer alene, og først da nærmet jeg meg noe som stod stille. Gradvis fant jeg tid til å undre meg over om du hadde gått der jeg gikk, badet i vannet vi hoppet i, og om du fisket som vi gjorde. Jeg så deg om morgenen da jeg dekket bordet til gjestene, for det hang et bilde over benken hvor du sitter på en stein og beskuer heien med dine kollegaer.

Jeg må ærlig innrømme at jeg løp til "mobiltoppen", bak hytta, hver eneste ettermiddag/kveld, for å ringe tippoldebarnet ditt. En av kveldene, med mobilen i hånden, snublende på stien og med armen høyt på jakt etter dekning, så hørte jeg klangen fra sauebjele. Jeg kjente plutselig solen varme i nakken, og jeg kunne beskue to regnbuer som voktet over den fantastiske fjellfloraen - det var en naturopplevelse, et etterlengt øyeblikk med endelig ro."

Akk ja - "et etterlengt øyeblikk"; gnidd inn av ålreite dyr og dobbelt opp av Guds løftesbue.

"Blir man først bergtatt av fjellet må en opp igjen og igjen. Stillheten og ensomheten der høystemmer meg. Det er noe av det skjønneste som finnes. En ensomhetens sang." (Johs Gill til Aftenbladet; 17. februar 1951)

Tilbake til Ove Røsbak: "Hvorfor kan vi aldri slå oss til ro med dette her: å gå inn i stillheta, bøye oss for den? Hvorfor har vi ikke stanset opp lenge før, så vi hadde sluppet å komme til det punktet vi er ved nå, at stillheta er i ferd med å bli langt sjeldnere enn gull? Hvorfor kan vi ikke få bukt med uroen i oss som driver oss ustanselig videre, til nye erobringer, nye land der alt ser ut til å glimre, men som snart er gjort om til ødeland?"

OG HVOR BLE DET AV BIENE?

"Min egen bestefar og bestemor, som var motstandsfolk under krigen, hva ville de si hvis de fikk et glimt inn i vår tid? Selv risikerte de livet for at Norge skulle være et selvstendig og fritt land, med klare grenser. At Google, Facebook, og tyske selskaper får eie og bygge vindkraftverk på norsk jord, sprengte opp fjellet, grave opp myrer og rasere naturen - det ville de ha vondt for å forstå. Alt det fedrene har kjempet. Mødrene har grett.

Mine besteforeldre elsket naturen. Også de hadde en hytte uten strøm og innlagt vann, hvor vi bodde hver eneste sommer." Skriver Ragna Heffermehl, saksbehandler i Norges Miljøvernforbund (Norge i Dag 31. mai).

"... kanskje er vi slett ikke så mange som sover? Kanskje det bare er mediene som har feilet totalt i å plukke opp bekymringen og for<t>vilelsen, til de som evner å se tegnene i tiden. Vi som gjennomskuer løse påstander om klimaet, og forstår at vindkraft er et meningsløst, subsidiert hærverk. Vi som ser med be-

"... det er ikke bare i fjellheimen vår at vi pepres med master. Også i byene dukker de opp. Talløse bomstasjoner og overvåkningskameraer gjør en tur gjennom byen til en lett klaustrofobisk opplevelse. Og 5G-mastene, som skal stå så tett som hver 100. til 200 meter, monteres i det stille. <Antar ATEA et al. ser frem til 5G-satellitter.>

5G omtales i positive vendinger i mediene, for "vi" skal jo bli verdensledende på dette raske nettet. I kjølvannet vil ting etter ting bli utstyrt med chipper og sensorer, slik at ikke bare alle våre elektroniske apparater, men møbler og klær vil kunne spores, og aktivitet registreres. Byer skal bli "smarte byer", hvor alt går mer og mer på automatikk. Hus skal bli smarte hus. Vi burde tenke oss godt om før vi lar landet utvikle seg i denne retningen. Verdens ledende teknologiekspert, Amy Webb, har uttalt at privatlivet vil være dødt, og at smarte hus vil bli et fengsel vi ikke vil kunne flykte fra. Et slikt utsagn burde skapt stor debatt, men istedenfor tres smarte byer nedover hodene på oss uten at noen blir spurt, Trondheim alt ved inngangen til 2020.

At den ene byen etter den andre sier nei til 5G i Europa, blir heller ikke problematisert her til lands. Selv ikke når ordføreren i Brussel uttaler at "Brussels befolkning er ikke prøvekamener", fordi strålingen fra mastene ikke er testet for helserisiko.

Det er to måter å gjenkjenne en samfunnsfiende på: gjennom hva de sier, og hva de gjør. Jeg vet ikke hvem denne mesterhjernen kan være, som nå lurar land over hele verden til å gå inn i et teknologistyrt samfunn hvor alles personlige data vil registreres kontinuerlig. Det er ikke sikkert han finnes, men han kan lett bli skapt. Og sikkert er det, at hvis vi sover i denne timen, så er sjansen stor for at vi aldri vil kunne våkne. De samme selskapene som eier vindkraftverk i Rogaland, registrerer alt de fleste av oss skriver på nettet, fortløpende - også i såkalt "private" meldinger. Trusselen mot Norges grenser er både en synlig trussel mot naturen som vi holder så kjær. Og en usynlig, kryptende nedrivning av demokratiet og ytringsfriheten."

("Shoshana Zuboff har kalt den nye fasen av kapitalismen for "overvåkingskapitalisme": "Kunnskap, autoritet og makt befinner seg hos overvåkingskapitalismen, for den er vi bare 'menneskelige naturressurser'. Nå er vi urfolket hvis krav om selvbestemmelse har forsvunnet fra kartene over menneskelig erfaring."")
(Filosof Slavoj Zizek; Le Monde Dipl. i juni; men Heffermehl igjen:))

"Hvis historiebøker fremdeles finnes i framtiden, er jeg nysgjerrig på hvordan denne striden vil bli omtalt. Om vindkraft vil stå som kraften som splittet Norge, mellom de som ønsket å bevare landet, og de som hadde sine interesser andre steder. Eller om det vil stå som kraften som virkelig samlet oss. Kraften som vekket motstanden mot våre usynlige herskere. Mot "myndighetene, autoritetene og handelsmennene" nevnt i Efeserne og Johannes' Åpenbaring. Mot de som ødelegger jorden."

OG BIENE?

Fjell og Vidde 2/-19 annonserer på side 19 digitalisering, og på samme side fortelles at "Insektene utryddes".

Det begynte lenge før tonnevis insekter/fuglemat ble klippet ned av vindturbiner, og "Hovedårsaken... her til lands er tap av leveområder på grunn av ..."
(FV) Mon det?

"Det var i 1904 at biene begynte å dø", skriver Arthur Firstenberg i Den usynlige regnbuen - Historien om elektrisiteten og livet. (Z-forlag 2018; se 12-siders omtale ved Iver Mysterud, Helsemagasinet 4/-19)

Biene døde på Isle og Wight, hvor Guglielmo Marconi hadde etablert verdens første permanente radiostasjon. I 1904 var der fire stasjoner.

Marconi fikk elektrisiteten "til å svinge med nær en million perioder, eller svingninger, per sekund, og nå ble den kastet omkring - kringkastet - gjennom selve lufta. Han stilte seg ikke spørsmålet om dette var trygt.

Allerede noen år tidligere, i 1890, hadde en velkjent lege og direktør for Laboratoriet for biologisk fysikk ved Collège de France i Paris, satt i gang undersøkelser som hadde betydning for det viktige spørsmålet Marconi ikke stilte: "Hvordan påvirker slik høyfrekvent strøm levende organismer?" (Firstenberg kap. 8)

Jacques-Arsène d'Arsonval utviklet "en induksjonsmaskin som sendte ut fullstendig jevne sinusbølger, "uten forvrengning eller tenner" og som ikke skulle kunne skade noen pasient. Da han testet denne strømmen på forsøkspersoner, fant han, slik han hadde antatt, at ved terapeutiske doser ga den ikke noen smerte, men hadde likevel sterke fysiologiske virkninger.

"Vi har sett at når sinusbølgene er svært stabile, blir ikke nerver og muskler stimulert," skrev han. "Strømmens ferd er ikke desto mindre ansvarlig for at det skjer dyptgående endringer av stoffskiftet, slik det viser seg av det betydelig større forbruket av oksygen og av at det produseres betydelig større mengder karbondioksid. Hvis bølgeformen endres, vil hver elektriske bølge føre til en muskelsammentrekning." D'Arsonval hadde dermed allerede for 125 år siden oppdaget årsaken til at dagens digitale teknologier, som jo har bølger som knapt består av annet enn "forvrengninger og tenner", forårsaker så mye helseplager.

D'Arsonval eksperimenterte deretter med høyfrekvente vekselstrømmer. Ved hjelp av en modifisert utgave av det trådløse apparatet som Heinrich Hertz hadde utviklet noen få år tidligere, eksponerte han mennesker og dyr for strømmer på 500 000 til 1 000 000 sykluser per sekund, påført enten ved direkte kontakt eller indirekte ved induksjon over avstand. Disse frekvensene lå nær de som Marconi snart skulle sende ut fra Isle of Wight. Ikke i et eneste tilfelle førte eksponeringen til økt kroppstemperatur hos de individene som ble testet, men hos hver eneste en av dem falt blodtrykket betydelig. Det skjedde uten at forsøksindividet hadde noen bevisst opplevelse av det - i alle fall så langt det var mennesker som ble testet. D'Arsonval fant de samme endringene i oksygenforbruk og karbondioksidproduksjon ved høyfrekvente strømmer som ved lavfrekvente strømmer. Disse fakta beviste, skrev han, "at den høyfrekvente strømmen trenger dypt inn i organismen."

Disse tidlige resultatene burde få enhver som eksperimenterer med radiobølger, til å tenke seg om to ganger før de utsetter hele verden for dem over en lav sko - i det minste burde disse resultatene ha gjort dem forsiktige. Marconi var imidlertid ukjent med d'Arsonvals arbeider. Som stort sett selvlært hadde denne oppfinneren ikke den fjerneste idé om radioens mulige farer og heller ingen frykt for dem. Da han satte opp sin nye sender på øya, hadde han derfor heller ingen mistanke om at han kunne gjøre seg selv eller noen andre noen skade."

Fremdeles Firstenberg; kap. 16, Bier, fugler, trær og mennesker: "Problemet med hva Isle of Wight-sykdommen kunne skyldes, ulmet i flere tiår, men fant sjelden veien til nyhetsbildet. Antallet røktede honningbi-kolonier i USA har sunket stille siden 1940-tallet. I løpet av 1960-tallet og 1970-tallet fikk så de mange uforklarte, store tap et nytt navn: "Forsvinnings sykdommen" <"disappearing disease">." "... i løpet av siste halvdel av 1990-tallet, da telekomindustrien begynte å spinne sin vev av mobilmaster ut over byer, jordbruksland og villmark, våknet amerikanske bønder på ny til en krise. Det ulmende problemet med bier som forsvant, var nesten gått i glemmeboka, men nå tok det plutselig fyr igjen." Årene hengår og etter hvert endte det med at dette som engang var kjent som Isle of Wight-sykdommen, vinteren 2006-2007 ble ansett som en ny og verdensomspennende epidemi i bieverdenen. Både bønder og folk flest ble skremt opp, og fenomenet ble gitt enda et nytt navn: "kolonikollapsforstyrrelse" - Colony Collapse Disorder (CCD)."

"Det er påvist at en rekke høyst ulike insekter er særdeles følsomme for elektromagnetiske felt... I 1977 påviste Günther Becker at det signalet som gjør

at termitkoloniene klarer å unngå å konkurrere med hverandre, går gjennom skilleveggene mellom tuene og kan blokkeres av aluminium, men ikke av tykt polystyren eller tykt glass. Det signalet aluminiumen blokkerer, må nødvendigvis være de varierende elektriske feltene som disse insektene selv sender ut. Det må ikke glemmes, advarer den tyske biologen Ulrich Warnke, at ethvert insekt er utstyrt med et par antenner som påviselig er elektromagnetiske sensorer. Faktisk er signalene som kommuniseres mellom honningbier når de møtes og berører antenner, målt med oscilloskop og ser ut til å være frekvensmodulert og ligge mellom 180 Hz og 250 Hz.

Og den berømte biedansen, minner Warnke oss også om - der honningbier forteller hverandre om den nøyaktige retningen til matkildene med utgangspunkt i hvor sola står - er helt avhengig av at biene kjenner solas nøyaktige posisjon, selv på overskyede dager og inne i mørket i bikuben. Bier holder orden på dette fordi de kan oppdage ørsmå variasjoner i jordklodens magnetfelt - en sans som kan gjøres ubrukelig når den angripes av trådløs kommunikasjon, før da skifter jo magnetfeltene hele tida.

Den raskeste måten å ødelegge et bisamfunn på, har forskere funnet ut, er å plassere en trådløs telefon inne i kuben. Resultatene fra slike eksperimenter har nærmest vært ubegripelige og ikke virket troverdige for et samfunn som benekter at trådløs teknologi har skadelige miljøvirkninger i det hele tatt."

Kap. 17; s. 427ff; I de blindes rike: "Når denne boka går i trykken, konkurrerer flere selskaper om å sende opp nye flåter med 3 000 til 12 000 satellitter hver innen 2020, med det ene formål å bringe trådløst høyhastighets Internett til klodens borteste avkroker og få milliarder av forbrukere som man ennå ikke har nådd å få fram sugerøret til, inn i de sosial<e> mediens rekker. Disse planene krever at satellittene flyr i baner så lavt som 340 kilometers høyde og at de kan sikte inn sterkt fokuserte strålekjegler ned mot jorda med en utstrålt effekt per stråle på opptil fem millioner watt. Navnene på noen av disse selskapene og deres investorer er kjent for oss alle: Google, Facebook, Amazon og Boeing. Andre ..."

"Selv den første lille flåten på 28 militære satellitter som ble lansert i 1968, satte i gang en verdensomspennende influensa-pandemi. Den direkte strålingen fra satellittene ned mot bakken er bare en del av problemet. Satellitter har en langt dypere effekt... påvirker strålingen fra satellitter magnetosfæren med hele sin veldige kraft, og satellittenes stråling demoduleres og forsterkes i magnetosfæren av mekanismer som ingen ennå forstår."

"Vi anerkjenner elektrisitetens virkninger bare i den grad det passer oss, ellers later vi som om elektrisiteten ikke fins. Vi overser advarselen som Jean Morin kom med i 1748 om at den som utnytter elektrisitet, tukler med livet. Vi påstår, stikk i strid med alle vitenskapelige bevis, at det fins noe slikt som et trygt eksponeringsnivå, og at hvis myndighetene bare setter grenseverdiene lavt nok, kan vi få ha våre radarstasjoner og dataskjermer og mobiltelefoner i fred og slippe å merke noen virkninger fra dem. Vi glemmer advarslene fra Ross Adey, bioelektromagnetikkens bestefar, og fra atmosfære-fysikeren Neil Cherry, om at vi er elektrisk fininnstilte til den verden vi har rundt oss, og at det eneste sikre nivået på eksponering for radiobølger er null."

Er det en oppgave for Den norske turistforening å bidra til mer mikrobølgetrafikk over fjell og vidde?

På dagen for nylig månelandingsjubileum taltes et knippe sentrale Apollo-veteraner på BBC om evt. igjen å lande mennesker på månen - i hvilken forbindelse en av de aldrende herrer gav det almengyldige råd: "-Just because you have the technology to make things complicated, doesn't mean you should."